

На основу члана 3. став 1. Одлуке о установљењу звања ПОЧАСНИ ГРАЂАНИН, признања ПРО УРБЕ и признања „др Ференц Бодрогвари“ («Службени лист Града Суботице», бр. 24/17- пречишћени текст) и члана 33. став 1. тачка 21. Статута Града Суботице („Службени лист Општине Суботица“, бр. 26/08 и 27/08-исправка и „Службени лист Града Суботице“, бр. 46/11, 15/13 и 4/19),

Скупштина града Суботице, на ..... седници одржаној дана ..... 2019. године, донела је

ОДЛУКУ **о додели признања ПРО УРБЕ**

Члан 1.

За истакнута дела која значајно доприносе угледу Града Суботице подизањем његових материјалних и духовних вредности, додељује се признање ПРО УРБЕ:

1. Данијела Андрашић, дипломирани дефектолог,
2. Роберт Ђивановић (Gyivánovity Róbert), професор француског језика и књижевности,
3. проф. др Њерш Јожеф (Prof.dr. Nyers József), доктор техничких наука.

Члан 2.

Диплома и плакета признања ПРО УРБЕ уручиће се дана 1. септембра 2019. године на свечаној седници Скупштине града.

Члан 3.

Ову одлуку објавити у „Службеном листу Града Суботице“.

Образложење

Правни основ: Члан 3. став 1. и 10. Одлуке о установљењу звања ПОЧАСНИ ГРАЂАНИН, признања ПРО УРБЕ и признања „др Ференц Бодрогвари“ («Службени лист Града Суботице», бр. 24/17- пречишћени текст), према којима Одлуку о додели признања ПРО УРБЕ доноси Скупштина града Суботице на предлог Комисије за доделу звања и признања и члан 33. став 1. тачка 21. Статута Града Суботице („Службени лист Општине Суботица“, бр. 26/08 и 27/08-исправка и „Службени лист Града Суботице“, бр. 46/11, 15/13 и 4/19), према којем Скупштина града, у складу са законом, обавља и друге послове утврђене законом и Статутом.

Разлози за доношење: Признање ПРО УРБЕ се додељује за истакнута дела која значајно доприносе угледу града, и то правним и физичким лицима, као и другим организацијама за истакнуте научне, културне и уметничке активности; односно за значајну делатност у образовању, комуналној, социјалној, здравственој, привредној области као и онима који су својим радом допринели већем степену развоја јавног реда и мира и лицима који су својим спортским и другим резултатима пронели славу свог града.

За доделу признања ПРО УРБЕ предложени су:

1. Rózsa Zsombor, дипломирани инжењер грађевинарства
Предлагач:
Градско удружење за помоћ особама са аутизмом Суботица;
2. Компанија „Инфостуд“ Суботица
Предлагач:
Удружење грађана „authentic vojvodina“ Суботица;
3. Данијела Андрашић, дипломирани дефектолог
Предлагачи:

Група грађана, Црвени крст Суботица, Градско удружење за помоћ особама са аутизмом, Бранка Бешлић;

4. Никола Стантић-новионар

Предлагачи:

Нове суботичке новине, (Предлог подржао: Спортски савез Града Суботица);

5. Gyivánovity Róbert, професор француског језика и књижевности

Предлагач:

Удружење просветних радника Мађара северне Бачке;

6. проф. др Nyers József, доктор техничких наука

Предлагач:

Инжењерско-техничко удружење војвођанских Мађара.

Комисија за доделу звања и признања на седници одржаној дана 21.05.2019. године донела је Одлуку да предложи Скупштини града Суботице да се признање ПРО УРБЕ у 2019. години додели:

1. Данијели Андрашић, дипломирани дефектолог,
2. Роберт Ђивановић (Gyivánovity Róbert), професор француског језика и књижевности,
3. проф. др Њерш Јожеф (Prof. dr. Nyers József), доктор техничких наука.

Уз предлог Одлуке прилажу се биографије за предложене кандидате за признање ПРО УРБЕ.

Извршиоци и рокови за извршење: Секретаријат за друштвене делатности Градске управе и Служба за скупштинске послове и кабинет председника Скупштине града, 1. септембар 2019.године

Средства потребна за извршење: Средства су обезбеђена у буџету града Суботице за 2019. годину.

Данијела Андрашић

Данијела Андрашић је рођена 1965. године у Нишу. Завршила је Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију - ФАСПЕР, соматопедски смер и добила звање мастер дипл. дефектолог-рехабилитатор соматопед.

Запослена је као координатор локалних услуга града Суботице које пружа Дом за децу „Колевка“: Дневног боравка за одрасла лица; Дневног боравка за децу са посебним потребама „Звездице“ и Прихватне станице за децу у Дому.

Данијела је организатор и реализатор многобројних активности:

- Вокална група „Жарко сунце“ је 2007. године, под њеним вођством, представљала Србију на „European Song Festival“ у Португалији, где су освојили друго место.
- Године 2008. је са групом корисника учествовала у активностима у Печују, Мађарска, поводом кандидатуре Печуја за престоницу Европске културе.
- У Хагу, Холандија, 2008. године, предводила је групу корисника која је представљала Србију на Светском сусрету особа са инвалидитетом.
- Под њеним вођством у Бугарској 2010. године, фолклорна група Боравка учествовала је на Међународном фолклорном фестивалу младих Европе. Такође је 2010. године режирала инклузивну представу „Шашаве бајке“.
- Године 2011. на Међународном филмском фестивалу „Боси фест“ приказана су Данијелина два ауторска филма „Деца Равнице“ и „Боје мога срца“.
- Под покровитељством Министарства просвете, науке и технолошког развоја, одржала је 2011-2012. године низ филмских радионица у суботичким основним и средњим школама са циљем едукације деце о могућностима и способностима особа са инвалидитетом.
- У ревијалном делу Филмског фестивала „Кустендорф“ приказан је њен ауторски филм „Деца равнице“, 2012. године. Исте године вокална група „Жарко сунце“ наступала је под Данијелиним вођством на „Светском интеркултуралном скупу младих“ у Будимпешти.
- Организовала је 2013. године „Недељу особа са инвалидитетом“ поводом Међународног дана особа са инвалидитетом. У активностима (трибине, округли столови, такмичење у шаху и сл.) учествовало је око 350-оро деце, особа са инвалидитетом и суграђана.
- Године 2017. предводила је фолклорну групу Боравка на „Међународном такмичењу младих“ у Прагу, Чешка. Исте године припремала је и водила групу спортиста Дневног боравка на Специјалну олимпијаду у Сарајеву, Босна и Херцеговина.
- Предводила је фолклорну групу Боравка на „Међународном такмичењу младих“ у Кракову, Пољска, 2018. године. Те године водила је и групу спортиста Дневног боравка на Специјалну олимпијаду у Бања Луци, Босна и Херцеговина. Том приликом су се вратили са више освојених медаља.
- Од 2005. до 2018. године организовала је изложбе слика корисника Дневног боравка, младића са дауновим синдромом, Бориса Хрњака.

За резултате дугогодишњег рада и залагања, добитница је многих награда:

- награда за „Филм са најбољом поруком“ на Међународном филмском фестивалу „Ухвати са мном овај дан“, одржаном у Новом Саду 2010. године, као ауторки филма „Боје мога срца“;
- награда „Филмска иновација“ на „Međunarodnom Green Screen Fest-u“ у Београду 2011. године као ауторки филма „Деца равнице“;
- награда „За најбољу режију“ за драмску представу „Љубав у три чина“ у Инђији 2012. године.

Свој живот је посветила раду са децом и особама којима је потребна додатна подршка.

Роберт Ђивановић

Роберт Ђивановић је рођен 1953. године на Палићу. Основну школу и гимназију завршио је у Суботици. Након завршетка средње школе, одселио се у Париз и тамо је у школи Alliances Françaises учио језик.

Године 1973. у Загребу је уписао смерове Етнологија и француски језик. Након прве године студија, вратио се у Војводину и у Новом Саду наставио студије. Дипломирао је 1981. године на смеру француски језик и књижевност.

Исте године се запослио као музичар у Народном позоришту у Суботици. Пет година је провео у уметничком свету, а након тога, у периоду од 1986. до 2001. године, био је васпитач у Дому ученика средњих школа у Суботици. Године 2001. именован за директора ове установе, где и данас обавља ову функцију. Капацитет институције током његовог руковођења се проширио. Тренутно располажу са 120 соба и 464 лежаја. У Дому ученика 2012. године отворено је ново крило дома. На трећем спрату новог крила изграђени су апартмани. Обновљени су санитарни чворови, библиотека и друге просторије. У Дому ученика средњих школа се организују разноврсна друштвена, рекреативна, забавна, спортска и културна дешавања.

У животу Роберта Ђивановића одлучујућу улогу има спорт. У слободном времену бави се борилачким спортовима. Највише преферира џудо, карате и кик бокс. Петнаест година је био тренер кик бокса и тајландског бокса. Музика је пратила његову свакодневицу. Дуго година свира гитару. У почетку је свирао поп и хард рок, а затим латино-фламенко стил. Имао је значајне наступе у стилу фламенко музике. У више земаља успешно је наступао као солиста, али и са музичком групом.

Говори мађарски, српски, енглески, француски језик и на основном нивоу шпански. Има два сина и три унука.

Жожеф Њерш

Жожеф Њерш је рођен у Суботици 1948. године. Завршио је средњу школу машинске струке, а након тога је дипломирао на Факултету техничких наука у Новом Саду, на смеру - машинство. Звање дипломираног инжињера машинства стекао је одбранивши дипломски рад “Реконструкција казана са екранским цевима“. Године 1978. завршио је постградуалне студије и добио звање мастер техничких наука, одбранивши рад „Испитивање параметарске резонантне и нерезонантне, нелинеарне торзионе осцилације редуктора са два степена слободе кретања“. Докторски рад „Динамичко понашање испаривача топлотне пумпе“ одбранио је на Факултету Техничких наука у Новом Саду и стекао звање доктора техничких наука. Хабилитацију под називом „Енергетски оптимуми грејног система са топлотном пумпом,, (Energy optimum of heating sistem with heat pump) завршио је у Мађарској на Универзитету Szent István Геделе, 2014. године.

Почео је радити 1974. године у Суботици као професор у средњој школи. Године 1978. постаје асистент на Високој техничкој школи у Суботици, а 1987. године добија звање доцента. Професор на Високој техничкој школи у Суботици постаје 1992. године, а од 2002. године је шеф катедре у тој институцији. Од 2001. до 2007. године обављао је функцију директора Високе техничке школе у Суботици.

Професор примењених наука постаје 2002. године. У Мађарској је 2007. године добио звање професора на вишој школи. Од 2009. до 2013. године био је доцент, а затим и гостујући професор Универзитета Обуда. Године 2013. почиње сарадњу са Докторском школом примењене информатике и математике. У Мађарској се 2014. године укључује у рад Докторске школе техничких наука Универзитета Сент Иштван.

Од 1976. године своје стручно знање примењује и у пракси. Те године је пројектовао и монтирао прво подно грејање. Покренуо је 1982. године прву топлотну пумпу сопственог дизајна и производње. Од тада је конструисао и израдио топлотне пумпе у различитим изведбама и применама. У области топлотних пумпи од 1987. године обавља истраживачки рад и објављује стручне чланке. Као резултат тог рада, развио је породицу топлотних пумпи, са којом је у категорији иновација добио сребрну медаљу на Међународном сајму технике и техничких достигнућа у Београду 1996. године.

Године 2005. основао је компанију „Тера Терм“ д.о.о за пројектовање, производњу и инсталирање. Више од двеста система су покренули током година.

Учествовао је 2007. године у оснивању Инжењерско-техничког удружења војвођанских Мађара. Био је потпредседник, а затим председник удружења. Од 2008. године организује и води EXPRES међународни скуп експлоатације обновљивих извора енергије (Exploitation of Renewable Energy Sources). Објавио је 71 научни рад, од тога 26 у водећим међународним часописима и 45 у зборнику радова конференција. Био је уредник пет уџбеника на српском и мађарском језику. Члан је Српског друштва проналазача и иноватора, Мађарског друштва проналазача и иноватора, Мађарског научног друштва, Стучног тела Академије наука Мађарске, и председник Инжењерско-техничког удружења војвођанских Мађара.

За свој рад добио је признања:

- признање за иновацију на Међународном сајму технике и техничких достигнућа у Београду, „Михајло Пупин“, 1996. године;
- признање „Гениус“ на Међународној изложби иноватора и проналазача у Будимпешти, 1997. године;
- признање Мађарске Коморе инжињера - Ботка, 2014. године;
- свечану диплому Мађарског друштва „Енергија“, 2015. године.